

תת"ע 4717/06/13 - מדינת ישראל נגד עבאהרה באסם עבאהרה

באסם

בית משפט השלום לתעבורה בעכו
תתע"א 4717-06-13 מדינת ישראל נ'
עבאהרה באסם

השופט אבישי קאופמן
בעניין: 1. מדינת ישראל

נגד
1. עבאהרה באסם עבאהרה באסם

גזר דין

בתיק זה הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בלא רישיון נהיגה, אי מתן זכות קדימה בניגוד לתמרור ועבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא ביטוח.

ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה, קנס ועונשים נלווים.

הסניגור ביקש להסתפק בעונש צופה פני עתיד וטען כי קיימות נסיבות מקילות המצדיקות זאת. לטענת הנאשם, נסע ברכב עם אשתו, כאשר זו חשה ברע, ולכן אחז בהגה הוציא את הרכב מתחנת הדלק ועצר בצד.

לאחר עיון במסמכים שהוגשו, אני מתקשה לקבל את גרסת הנאשם. אם חשה אשתו ברע "והחלה להקיא" לדבריה, מדוע עזבו את תחנת הדלק והחלו בנסיעה? ואם היה צורך רק בהזזת הרכב מדוע היה צריך להוציאו מתחנת הדלק ולא ניתן היה להחנותו שם? מדוע הצטרפה אשתו של הנאשם, שחשה ברע, לאותה הזזת רכב? אם נוצר "פקק" בתחנת הדלק, מדוע לא ניתן היה לבקש מאחד מהנוכחים במקום להזיז את הרכב, והנאשם שטוען כי מעולם לא נהג ברכב קודם לכן, עשה זאת?

יחד עם זאת, טענת הנאשם לא נסתרה. דוח הפעולה של השוטר אינו חד משמעי ומציין כי הרכב "נעצר" בסמוך, תיאור שיכול לעלות בקנה אחד עם טענת הנאשם כי עצר מיוזמתו מיד לאחר שהחל בנסיעה.

אינני יכול לקבל כי מי שאינו מורשה בנהיגה ולא הוכשר לכך נוטל לעצמו את החירות לנהוג ברכב, פעולה שכרוכה בסיכון ומצריכה מיומנות. חומרת העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, הסכנה הרבה הטמונה בנהיגה ברכב על ידי אנשים שהינם בלתי מורשים, זאת בנוסף להיות עבירה זו לצערי נפוצה, מחייבים בדרך כלל להעדיף את האינטרס הציבורי של הרתעת הרבים מעל פני האינטרס האישי של הנאשם, וזאת כפי שהקבע בשורה ארוכה של פסק דין וראו

לדוגמא עפ"ת 37490-07-12 נסר נסראללה נ' מדינת ישראל, עפת (מרכז) 31341-06-13 חאג יחיא מוחמד נ' מדינת ישראל, ועפת (מרכז) 17539-07-12 סולמן אבו דחל נ' מדינת ישראל שם נקבע כי "די בנהיגה ראשונה על רכב של בלתי מורשה כדי להצדיק עונש כואב ומכביד. עונש מסוג זה יהווה הרתעה שלא תבוצע נהיגה נוספת על ידי אותו נהג בלתי מורשה וכן לבלתי מורשים אחרים בכח".

ככל שמדובר בעבירה ראשונה מסוג של אדם ינוע העונש הראוי במתחם שבין מאסר שכולו מותנה למאסר שחלקו יהיה בפועל, לתקופה קצרה, אותה ניתן לרצות בעבודות שירות, וזאת לצד פסילת רשיון לתקופה משמעותית.

במקרה דנן לאור נסיבות העבירה שלא הובררו עד תום ואותן ניתן לפרש לטובת הנאשם, ראיתי לנכון להסתפק בעונש מותנה מרתיע, אשר יש לקוות כי ימנע מהנאשם מלחזור על מעשיו. לפיכך, על אף שהנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות והתקבלה חוות דעת חיובית בעניינו, החלטתי שלא לגזור עליו עונש מאסר.

* אני דן את הנאשם ל - 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל על עבירה לפי סעיף 10(א), לפקודת התעבורה, או סעיף 67 לפקודת התעבורה.

* אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים.

מניין הפסילה יחל מיום הפסילה עד תום ההליכים 2.10.13, בכפוף לסיום כל פסילה תקפה אחרת.

* אני גוזר על הנאשם קנס בסך 1,200 ₪, או שישה ימי מאסר כנגדו. הקנס ישולם ב - 4 תשלומים החל ביום 20.3.

· אני מורה לנאשם לחתום על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום. ההתחייבות תיחתם בתוך 14 יום, שאחרת ייאזר הנאשם למשך 10 ימים.

המזכירות תמציא החלטה זו לידי הממונה לעבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 1818 פברואר 2014, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד בן חמו מטעם הסנגוריה הציבורית וב"כ המאשימה עו"ד ברבי.

